

کافه کتاب

باز چاپ دو ترجمه خاطره‌انگیز در انتشارات امیر کبیر

موسسه انتشارات امیر کبیر دو ترجمه خاطره‌انگیز از دو شاهکار ادبی جهان شامل «جانانان مرغ‌دریایی» اثر ریچارد باخ و «شازده کوچولو» نوشته آنتوان دو سنت اگزوپری را منتشر کرد.

کتاب «جانانان مرغ دریایی» با ترجمه هرمز ریاحی و فرشته مولوی و تصاویری از راسل مانسن در حالی برای پانزدهمین نوبت در این موسسه تجدید چاپ شده است. این نخستین چاپ آن در سال ۱۳۵۵ از سوی این ناشر منتشر شده است. این کتاب در سال ۱۹۷۰ تالیف شده است و روایتی است از زندگی یک مرغ دریایی که نمی‌خواهد مثل دیگران زندگی کند و دوست دارد تندتر و بالاتر پرواز کند. این کتاب اثری است سرشار از امید که میلیون‌ها خواننده در دنیا داشته است. بسیاری از منتقدان این اثر را داستان راهایی و چگونه دل‌کنند و دور شدن از عادت‌ها

عنوان کرده‌اند که به صورت نمادین اوج گرفتن را یاد می‌دهد.

کتاب جانانان مرغ دریایی همچنین بخش چهارم از این کتاب را که در سال ۲۰۱۴ به آن افزوده شده است را نیز برای نخستین بار در قالب ترجمه به متن آن افزوده است.

کتاب «شازده کوچولو» اثر اگزوپری نیز با ترجمه محمد قاضی برای شصت و چهارمین نوبت تجدید چاپ شده است. این ترجمه برای نخستین بار در سال ۱۳۳۳ از سوی انتشارات کتابخانه

بیست و نهمین المپیاد جهانی زیست‌شناسی با حضور سیدمحمد بطحایی وزیر آموزش و پرورش و فاطمه مهاجرانی، رئیس مرکز ملی استعدادهای درخشان، عصر روز ۲۴ تیر در هتل اسپیناس پتر گراز شد. عکس: کیانوش محبیان ایلنا

درد دل

عضو هیات مدیره انجمن صنفی نویسندگان تهران: عدم رعایت کپی‌رایت جهانی، ادبیات ما را ناتوان نشان می‌دهد

عضو هیات مدیره انجمن صنفی داستان‌نویسان تهران معتقد است که نبودن ما به کنوانسیون جهانی برن، زبان‌های بسیاری برای کتاب‌های تالیفی ادبیات به همراه داشته است.

محمد حسینی با اشاره به اینکه به خاطر عدم رعایت کپی‌رایت جهانی، به کشور ما به عنوان یک راهزن فرهنگی نگاه می‌شود، گفت: اینکه ناشران آثار مهم‌ترین نویسندگان جهان را به پهای اندکی منتشر کنند، جدا از شکل نامناسبی که در سطح جهان دارد، به تولید نویسندگان داخلی نیز صدمه می‌زند. چراکه ویرترین محدود کتابفروشی‌های ما از این آثار که اغلب با ترجمه‌های متعددی بیرون می‌آیند، پرمی‌شود و فضا را برای هم‌صنفان من کوچک و کوچکتر می‌کند.

به گزارش همدلی این نویسنده افزود: معمولاً آثار نویسندگان خارجی برای ترجمه از صافی‌های متعددی عبور می‌کنند، از جمله صافی جوایز داخلی و بین‌المللی. در نهایت ما با حدود هزار نویسنده بسیار حرفه‌ای از جمعیت چندمیلیاردی جهان روبرو هستیم که آثارشان بدون پرداختن حق و حقوقی به نویسنده یا بازماندگانش با ترجمه‌های مکرر به بازار می‌آید. این اتفاق زشتی است که جلوه بدی از فرهنگ ایران به نمایش می‌گذرد و از طرف دیگر ناشران خارجی با این پیش‌فرض به ادبیات ایران نگاه می‌کنند که توانایی تولید فکر را ندارد و سارقان اندیشه دیگران است، برای همین کمتر به سراغ آثار ایرانی می‌روند.

حسینی در گفت‌وگو با ستاد خبری همایش «حق مالکیت ادبی: گفته‌ها و ناگفته‌ها» گفت: اعتقاد شخصی من این است که ادبیات معاصر ما بسیار درخشان است و قابلیت رقابت با برخی از مهم‌ترین آثار جهان را دارد. ممکن است در تکنولوژی کشور پیشرفت‌های نباشیم، اما یکی از پایه‌ها و ستون‌های محکم ادبیات در طول تاریخ بوده‌ام، ولی گیریم که اینطور نباشد، یعنی ادبیات ما ضعیف‌تر و ادبیات ترجمه‌فروشی‌تر نباشد، کسی که اثر فوی‌تر را می‌خواهد باید بهای آن را بپردازد و دزدی راه مناسبی برای دسترسی آسان به کلاهان نیست.

عضو هیات مدیره انجمن صنفی داستان‌نویسان تهران در بخش دیگری از سخنان خود به موضوع قراردادهای نشر میان نویسنده و ناشر پرداخت و افزود: در بخش داخلی قوانین حداقلی وجود دارد، اما این قوانین نقص دارند و آنچه امروز در قراردادهای نشر وجود دارد، کفایت به نفع ناشران سنگین است، زیرا اتحادیه ناشران سال‌هاست که تشکیل شده و آنها خودشان را بنگاه اقتصادی فرهنگی می‌دانند و به طور طبیعی پیگیر منافع خودشان بوده‌اند، درحالی‌که ما تازه دارای یک انجمن صنفی شده‌ایم و داریم کنار هم نشستیم و همفکری را مشق می‌کنیم. این نویسنده با اشاره به برخی نقاط گنگ این قراردادها گفت: قراردادهای نشر اغلب تاریخ روشنی ندارند، تیراژها در آن ذکر نمی‌شود و در واقع همه چیز در اختیار ناشر است. در بند آخر همه این قراردادها هم ماده‌ای آمده است که اگر اختلافی در

چهره کنسرت مهیج شکیرا در لبنان

خواننده مشهور اهل کلمبیا در سرزمین پدری‌اش روی صحنه رفت.

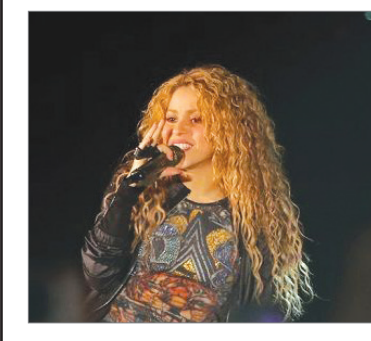
شکیرا، خواننده سرشناس کلمبیایی که اصلات اهل لبنان است، در سرزمین پدری‌اش یک شب فوق‌العاده را سپری کرد.

این خواننده در میان استقبال هوادارانش در شهر زیبای بشری در شمال لبنان به روی صحنه رفت. شکیرا یک قطعه عاشقانه اجرا کرد و بعد به لهجه عربی گفت: سلام لبنان. او در ادامه چند قطعه دیگر را خواند و در حالی که با تشویق‌های بی‌امان هوادارانش هیجان‌زده شده بود، به آن‌ها گفت: به شما افتخار می‌کنم، به اصلتم افتخار می‌کنم. سالن محل برگزاری کنسرت در نزدیکی جنگل‌های سدر قرار داشت که به همین خاطر شکیرا گفت: من خانواده‌ام را به درخت‌های سدر تشبیه می‌کنم که به کلمبیا آمدند و در آن جا میوه دادند.

این خواننده در پایان کنسرت برخی از هدایای پرشماری که هوادارانش برای او آورده بودند را دریافت کرد و بعد از روی سن خارج شد.

شکیرا قطعات آلبوم «ال دورادو» را اجرا کرد که اکثر آن‌ها روایت عشقش با جرارد پیکه، فوتبالیست تیم ملی اسپانیا و باشگاه بارسلونا است.

این آخرین اجرای شکیرا در ماه جولای بود. او پیش از این در استانبول روی صحنه

واکنش واکنش خواننده قدیمی گروه راک «دو» به وضع امروز جهان؛ ما از رهبران مان ناامید هستیم

وقتی به اولین آلبوم گروه «دو»، به نام «تسل من» که در سال ۱۹۶۵ منتشر شد و آلبوم انفرادی جدید راجر دالتری به نام «تاقوتی تو را دارم» گوش می‌کنیم که میانه‌شان ۵۵ سال فاصله زمانی است می‌توانیم زمینه‌های سبکی که دو اثر را با یکدیگر ارتباط می‌دهد شناسایی کنیم.

به گزارش نوا، مواد خام اثر تازه دالتری از گستره وسیعی انتخاب شده است و این آلبوم اولین کار او بعد از سال ۱۹۹۲ محسوب می‌شود. در این اثر هنرمند به ریشه‌های خود در موسیقی بلوز و سول رجوع کرده و قطعاتی از استیوی واندر، استیون استیلز، نیک کیو و باز اسکگر را با دقت در کنار تعدادی قطعات ارجینال دستنچین‌شده قرار داده است. امیدوارم از گفتگوی مجله آ آر سلر با دالتری لذت ببرید:

«شما در «تسل من»، اولین آلبوم گروه د دو، یک خواننده سول در حال‌وهوای بلوز بودید که از بزرگانی مثل جیمز براون، بو دیدلی و... الهام گرفته بود. آیا «تا وقتی تو را دارم»، آلبوم انفرادی جدیدتان، که شما را بازگشته به آغوش ریشه‌هایتان نشان می‌دهد برای‌تان همچون بازگشتی به ابتدای این دایره است؟

خب، بله. هدف همین بود. این آلبوم از ایده‌های نشات گرفت که مدت‌ها چیزی در حدود ده سال، در ذهنم بود. ما به دنبال ایده‌ای برای یک آلبوم د دو بودیم و پیت [اتونز] هیچ چیز نوشته‌ای نداشت برای همین من گفتم «چرا همان کاری را که پیش از نوشتن‌های تو در د دو انجام می‌دادم انجام ندهیم؟» اما پیت از این ایده استقبال نکرد در نتیجه من این فرصت را پیدا کردم که یک آلبوم انفرادی کار کنم و فکر می‌کنم به خاطر خودم این کار را کردم. بازگشت به این چیزها خیلی عالی بود. در روزهای اولیه د دو وقتی آن‌ها را می‌خواندم در واقع واژه‌ها را می‌خواندم؛ برای ساخت آهنگ آدم باید بتواند پیش از آنکه مواد اصلی را برای کارش فراهم کند از آن لذت ببرد.

من فکر می‌کنم الان می‌توانم این کار را انجام دهم. من با باقی آن خیلی رضی هستم و احساس می‌کنم چیزی را که می‌خواستم به دست آورده‌ام و آن تحت تاثیر قرار دادن و اثر گذاشتن روی مخاطب است.

«طبق گفته خودتان شما مبارزه سختی با بیماری مننژیت داشتید که به نوعی شما را از زندگی روزمره‌تان محروم می‌کرد. آیا خلاصی از آن و فرصت دوباره‌ای که به زندگی شما داده شد در نگاه‌تان به هستی تفاوتی ایجاد کرد؟

نه واقعاً به آن صورت تغییری ایجاد نکرد. فقط دلم می‌خواهد کارهای بیشتری انجام دهم. (می‌خندد) چیز عجیب این بود که من حقیقتاً پشت در مرگ ایستاده بودم و مثل افتادن از یک صخره بود. به همه چیزهایی که در زندگی برابم پیش آمده بود فکر می‌کردم و به اینکه چقدر خوش‌شانس بوده‌ام و با خودم می‌گفتم آه خدای من هیچ‌وقت تصور نمی‌کردم این همه تجربیات متفاوت در زندگی داشته باشم. اما در عین حال ترسم از مرگ را از بین برد. این قطعی است و همچنین اینکه کارهای بیشتری خواهم کرد (می‌خندد) شاید در این سن و سال مسخره

اتفاق «کامیار شاپور» فرزند فروغ در گذشت

کامیار شاپور فرزند فروغ فرخزاد و پرویز شاپور در سن ۶۶سالگی از دنیا رفت. افسانه بیات دختر پوران فرخزاد و دخترخاله کامیار شاپور با تأیید خبر درگذشت او به ایستنا گفت: کامیار مدتی به خاطر ریه‌هایش در بیمارستان بستری بود اما دوشنبه، ۲۵ تیرماه نزدیک صبح به خاطر ایست قلبی از دنیا رفت. او با بیان این که زمان مراسم خاکسپاری کامیار شاپور هنوز مشخص نیست، افزود: تنها بازمانده‌ها من و داییم هستیم که او نیز خیلی مریض است. فکر می‌کنم مراحل اداری خاکسپاری هم دو سه روزی زمان می‌برد.

کامیار شاپور فرزند فروغ فرخزاد و پرویز شاپور متولد ۲۹ خرداد ۱۳۲۱ بود؛

